

អលើយ៉ា - លខេបុរាណ

ទីមួយ និងទីបួនក្រោយ

Jeff Pippenger

2023-10-07

យើងកំពុងកំណត់ឆ្នាំ 1863 ថាជាចំណុចសាកលបងចុងក្រោយក្នុងសិរីនៃការសាកលបងដល់ឈ្មោះបង្កើតឡើងនូវពេលវេលានៃការខកចិត្តដ៏ធំនៃឆ្នាំ 1844។

មូលហេតុតាមតក្កវិជ្ជាដ៏ប្លែករបស់យើង គឺជាការពិតដែលថា ចលនា Millerite បានបញ្ចប់នៅពេលដែលព្រះវិហារអាដវនេទីស្តូចៗទៀតបំបែក

ត្រូវបានចុះបញ្ជីតាមផ្លូវច្បាប់ជាមួយរដ្ឋហាតិហាលសហរដ្ឋអាមេរិក ក្នុងឆ្នាំនោះផ្ទាល់។ ចលនាដែលបានបង្កើតឡើងតាមន័យព្យាករណ៍នៃឆ្នាំ 1798 បានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1863។

ការបំផុសគំនិតប្រហែលជាយើងនឹងឃើញថា នៅពេលដែលគាត់មានប្រទេសភាពនៃវិវរណៈ ១៨

បានចុះមកនៅក្នុងទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១

ព្រឹត្តិការណ៍នោះត្រូវបានផ្ទេរជាមួយនឹងការបំបែកនៃក្រុមចលនាមីលូលីយ៉ា ដែលបានបំបែកនៅពេលវេលានៃវិវរណៈ ១០ បានចុះមក។

ចលនារបស់ពួកមីលូលីយ៉ាបានបង្កើតឡើងនៅពេលដែលបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ ១៧៩៨

នៅពេលនីមិត្តភាពនៃទេសអឺរ៉ុបក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក ៨ និង ៩

ត្រូវបានបំបែកបង្កាញ។ ចលនារបស់មនុស្សសម្បជញ្ញៈប្រឆាំងនឹងប្រឆាំងនឹងការបំបែកឡើងវិញនៅពេលដែលបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩

នៅពេលនីមិត្តភាពនៃទេសអឺរ៉ុបក្នុងជំពូកបីបង្កើតឡើងនូវ ដានីយ៉ែល

ត្រូវបានបំបែកបង្កាញ។

នៅក្នុងពេលវេលាបញ្ចប់ទាំងពីរ បានបង្កើតឡើងនូវការបំបែកចេញជាបន្តបន្ទាប់នៃប្រជាពលរដ្ឋដែលបានបំបែកឡើងវិញ

ពីពួកអ្នកដដែលស្ថិតនៅក្នុងចលនានៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួកគេនីមួយៗ។

នៅពេលគោលការណ៍ដ៏ប្លែកនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនីមួយៗត្រូវបានបញ្ចប់ជាសាធារណៈ

ទេវតានៃប្រវត្តិសាស្ត្រនីមួយៗក៏បានចុះមក។ សារ ចលនា និងអ្នកនាំសារ

គឺជាឧបករណ៍ដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រើប្រាស់ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនីមួយៗ

ដើម្បីបង្កើតអំពើហិង្សារបស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលបានបំបែកឡើងវិញ

ពីព្រោះដូចដែលព្រះគ្រីស្ទបានបង្ហាញអំពីកិច្ចការរបស់ទ្រង់ដល់

បាបទ្រង់មិនបានយាងមកទេ

នោះពួកយើងដែលចេះតែជជែកជេជើងក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ និងមិនមានហេតុអ្វីឡើយ។

អ្នកនាំសារ សារ និងចលនា គឺជាឧបករណ៍នៃការជំនុំជម្រះ

ដល់នឹងផ្ទៃប្រជាពលរដ្ឋដែលបានបំបែកឡើងវិញនូវទទួលខុសត្រូវ ចំពោះការបដិសេធនូវលទ្ធផលនៃការបំបែកនៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួកគេនីមួយៗ

ហើយនៅពេលដែលគាត់ចុះមក នោះវាបានសម្គាល់ថាដំណើរការនៃការជំនុំជម្រះលើប្រជាជននៃព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញថាដាច់ខាតបំបែកឡើងវិញ។ ឧបករណ៍នៃការជំនុំជម្រះ

ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅពេលពួកហ្វារ៉ាដេដែលបង្កាញប្រវត្តិសាស្ត្រនោះ

បរិភោគសារដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ពួកគេ។ នៅពេលពួកគេបរិភោគសារនោះ

ហើយក្រោយមកពួកគេយកសារនោះទៅកាន់ប្រជាពលរដ្ឋដែលបានបំបែកឡើងវិញ

ដល់គួរឲ្យមានពិពណ៌នាថាជាបុរាណវិទូ និងប្រហែលជាដល់នឹងមិនស្តាប់
ហើយមិនប្រើចិត្តឡើយ។ កាលណាទេវតាចុះមក ហើយសារគួរឲ្យមានបរិភោគ
នោះការជំនុំជម្រះលើបុរាណវិទូប្រាកដជាបំផុតមិនឡើយ។

យើងកំពុងអនុវត្តដំណើរការនៃការជំនុំជម្រះរបស់អីស្រាអែលបុរាណ
ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងសង្ឃឹរក្រៅជនគណនា ទៅលើបុរាណវិទូច្នៃនាមីលូណីយ
ហើយនៅទីបំផុត
យើងនឹងអនុវត្តដំណើរការសាកល្បងនេះទៅលើចលនារបស់មួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់
និងមិត្តសញ្ញានៃខេ «ដប់»
គួរកំណត់ដោយបរិបទនៃអត្ថបទដែលខេនេគួរឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព។

លំដាប់នៃការសាកល្បងទាំងដប់ ចាប់ផ្តើមពីការខកចិត្ត
មិនបានសម្រេចក្នុងរូបសម្បត្តិរបស់អីស្រាអែលបុរាណ ឬនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
សម្រាប់ពួក Millerites ឡើយ។ បងស៊ី White កំណត់សម្គាល់ក្នុងកិច្ចការ "ទិសដៅ"
ដល់មានគួរឲ្យបរិភោគបង្ហាញឡើងនូវពេលវេលានោះ ដោយចាប់ផ្តើមពីអ៊ីដល់នាងហៅថា
"the passing of time." ការខកចិត្តរបស់ពួកហៅហ្វេរី
គឺការគំរាមកំហែងពីកងទ័ពរបស់ផារ៉ោន។
ការខុសចេញពីផែនការដែលបានរៀបចំសម្រាប់ពួកហៅហ្វេរី គួរឲ្យមានសម្បជញ្ញ
ឡើងក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងការភ័យខ្លាចរបស់ពួកគេចំពោះកងទ័ពនៃគួរឲ្យមាន
ខ្លួន ដូចជានៅក្នុងការសាកល្បងទីដប់ និងចុងក្រោយផងដែរ។
ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញចុងបញ្ចប់តាំងពីដើម
ដូចនេះការភ័យខ្លាចចំពោះយុគសន្និដ្ឋាននៅក្នុងទឹកដីសន្តិភាព
ដល់ពួកបុរាណវិទូទាំងដប់មានកំណត់សម្គាល់ នោះគឺជាការភ័យខ្លាចដល់ដល់ក៏មានបង
កើតការខកចិត្តរបស់ពួកគេនៅសម្រាប់រូបសម្បត្តិផងដែរ។ ការសាកល្បងទីដប់
និងចុងក្រោយសម្រាប់ចលនា Millerite នឹងជាពុទ្ធករណ៍អំពីពេលវេលា ដូចដែលថ្ងៃទី 22
ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 បានជាដើម។

ការខកចិត្តដ៏ធំ
ក្នុងដំណើរការនៃការសាកល្បងជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងបុរាណវិទូសាស្ត្រមីឡិយ
មានសម្បត្តិការចាប់ផ្តើមនៃបុរាណវិទូសាស្ត្រមួយ ដល់គួរឲ្យមានផ្ទៃក្រឡាបង្ហាញយ៉ាងចុប
រាស់ដោយការដោះស្រាយអីស្រាអែលបុរាណវិទូពីអហេស៊ីប។ ចាប់ផ្តើមពីសម្រាប់រូបសម្បត្តិ
មានសិរីនៃការសាកល្បងដប់
ហើយការសាកល្បងចុងក្រោយនឹងឆ្លុះបញ្ចាំងការសាកល្បងដំបូង។
«ការកន្តល់ផុតពីពេលវេលា» នៅក្នុងការខកចិត្តដ៏ធំ
គួរឲ្យមានបង្កឡើងដោយការយល់ខុសអំពីទំនាយពេលវេលាមួយ។
ការសាកល្បងចុងក្រោយនៃដំណើរការសាកល្បងសម្រាប់អីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណ
នឹងដូចគ្នានឹងការសាកល្បងដំបូង។ នៅឆ្នាំ 1863 មេដឹកនាំនៃអីស្រាអែលតាមន័យអកុស
បានផ្ទេរវិស័យវិស័យគួរឲ្យប្រសើរឡើងវិស័យសាស្ត្រព្រះគម្ពីររបស់អុនកទាំងឡាយ
ដល់ពួកគេទើបតែកំណត់ថាជាកូនស្រីទាំងឡាយរបស់រូប ហើយមានបដិសេធ
ឬអាចនិយាយបានថា មានយល់ខុស
អំពីទំនាយពេលវេលាដែលដឹងជាគំរាមផុតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។
ចុងបញ្ចប់នៃការសាកល្បងទាំងដប់ ទាំងក្នុងអីស្រាអែលតាមន័យអកុស
និងអីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណ គួរឲ្យមានកំណត់ដោយការចាប់ផ្តើម។ ហើយនៅទីបញ្ចប់

ដោយការបដិសេធ «ប្រាំពីរដង» ក្នុងលំដាប់រង ជំពូក ២៦ អាត់វេនទីសម័យឡាវឌីសហេនបង្កក
ចិត្តវិបត្តិតិរុយាករណ៍មួយដល់ពួកគេមិនមានមើលឃើញជាមុនឡើយ។
ហួតមកដល់សព្វថ្ងៃនៃ៖ ពួកគេនៅតែមិនអាចដោះស្រាយវិបត្តិតនោះបាន ទោះបីជាពួក
គេបានលើកយករឿងពរងេនិទានជាច្បាស់និមិត្តរូបទេមកសាកល្បងផ្សំវិធីដូចនោះក៏ដោយ។
វិបត្តិតនោះស្ថិតនៅក្នុងខគម្ពីរដល់បងស៊ី វ៉ាយ តែងតាំងថាជាមូលដ្ឋាន
និងសសរគ្រឹះកណ្តាលនៃអាត់វេនទីសម័យ។

[illegible]

ដើម្បីបំពេញការងារនេះ គម្រោងនេះបានរៀបចំឡើងដើម្បីជួយដល់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងការអប់រំ។ ឯកសារនេះបានរៀបចំឡើងដើម្បីជួយដល់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងការអប់រំ។ ឯកសារនេះបានរៀបចំឡើងដើម្បីជួយដល់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងការអប់រំ។

វិលុយាម មីលឈី គឺជាអលើយ៉ានៃការចាប់ផ្តើមអាជីវកម្មនេទីស៊ីម ហើយការរកយើងឃើញដំបូងរបស់គាត់គឺ “បុរាណវិទ្យា” នៃ លីវីនីយ ២៦ ដូចនេះ ការបដិសេធសេចក្តីពិតនោះនៃឆ្នាំ 1863 គឺជាការបដិសេធសារបស់អលើយ៉ា។ នៅចំណុចនេះ ខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីលក្ខខណៈរបស់ អាណាហ្គា និង អូមហេតា ដល់កំណត់ឱ្យចុងបញ្ចប់សរុបនៃការចាប់ផ្តើម។

ការសាកល្បងចុងក្រោយសម្រាប់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ គួរមានតំណាងទុកនៅក្នុងការសាកល្បងដំបូង។ ការសាកល្បងទាំងពីរនេះ សុទ្ធតែតំណាងឱ្យការភ័យខ្លាចថាបុរាណវិទ្យាគឺជាតិវិទ្យាសាស្ត្រមានអំណាចខ្លាំងជាងព្រះ។

ការសាកល្បងទី៣ ដល់ដូចគ្នាតាមគោលការណ៍ គឺកាន់តែប៉ះពាល់ដល់ការសាកល្បងដំបូងយ៉ាងខ្លាំង។

ពីព្រោះបុរាណវិទ្យាដែលជម្រុញរបស់ព្រះនៅក្នុងការសាកល្បងដំបូង គួរតែមានបង្កកចិត្តទុកចិត្តដ៏មាំមួនមួយនៅក្នុងពួកប៉ារ៉ូស។

ពួកគេមានបង្កហេតុការណ៍បដិសេធព្រះរបស់ខ្លួន ទោះបីជាមានភស្តុតាងអំពីអំណាចរបស់ព្រះ ដូចជានិយាយយ៉ាងខ្លាំងជាងអ្វីដែលពួកគេមាននៅសម្រាប់ក្រុមហ៊ុនដោយ។

អាជីវកម្មនេទីស៊ីមបែរមីលឈី នៅឆ្នាំ 1863 បានកំពុងពន្យល់ហើយថា ការខកចិត្តដ៏ធំគឺជាកិច្ចការដ៏មានអំណាចមួយរបស់ព្រះ។

ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែស្មើចិត្តដូចមុនដើម្បីកាន់កាប់ ហើយគួរឱ្យប៉ះពាល់អលើបរិញ្ញា និងបដិសេធសារដែលដានីយ៉ាហៅថា “សម្បត្តិ” របស់ម៉ូសេ ដល់គួរមានតំណាងដោយអលើយ៉ា។

ជំនួសឱ្យការចំណាយពេលវេលាដាក់បង្កហេតុភស្តុតាងនានាអំពីសុពលភាពនៃ «បុរាណវិទ្យា» ជាព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីពេលវេលា ខ្ញុំមានបំណងប្រើកុក្កិដ្យាជាសាមញ្ញខ្លះៗ ដើម្បីបញ្ជាក់សុពលភាពរបស់វាតាមវិធីមួយទៀត។

សម្រាប់ចលនាដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1798 ការសាកល្បងចុងក្រោយនៃឆ្នាំ 1863 ក៏នឹងតំណាងឱ្យការសាកល្បងចុងក្រោយសម្រាប់ចលនារបស់ទេវតាដ៏មហិមានវិវរណៈ 18 ដងដែរ។ ការបំភ្លឺដោយព្រះវិញ្ញាណបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ណាស់ថា តើការសាកល្បងចុងក្រោយគឺជាអ្វី សម្រាប់ចលនាទាំងពីរ។

«សាតាំងគឺ... កំពុងតែនាំយករបស់កុលងៃកុលាយចូលមកដោយមិនឈប់ឈរ—ដើម្បីបង្កើនឱ្យចាកឆ្ងាយពីសេចក្តីពិត។ ការបោះបង្គោលចុងក្រោយបំផុតរបស់សាតាំង គឺជារឿងឱ្យបន្ទាន់នៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ គុមានបុរសិទ្ធិភាពអ៊ីស្រាអែល។

«កន្លងផែនដីមាននិមិត្ត នោះបុរាណវិទ្យា» (សូភាសិត 29:18)។» Selected Messages, book 1, 48.

មិនមានវិធីណាដែលសម្រាប់គ្រប់ក្នុងការយកសំណេររបស់ Ellen White មកបកស្រាយ ហើយអះអាងថា នាងមិនមានគំនូរយ៉ាងពេញលេញចំពោះ «បុរាណវិទ្យា» នៃ លីវីនីយ ជំពូក ២៦ នោះឡើយ។ បងស៊ី White ដូចដែលយើងបានកំណត់រួចមកហើយក្នុងអត្ថបទទាំងនេះ ហើយដូចដែលបានកត់ត្រាយ៉ាងច្បាស់ក្នុងសិរីមានចំណងជើងថា Habakkuk’s Tables បានបង្ហាញយើងដោយជូនដំណឹងថា ព្រះបានដឹកនាំទាំងតារាងឆ្នាំ 1843 និង 1850។

នាងបានបង្ហាញនូវដោយជូនដំណឹងថា តារាងទាំងពីរនេះគឺជាការសម្រេចពេញលេញនៃ Habakkuk ជំពូក ២។ តារាងទាំងពីរបានកំណត់ «បុរាណវិទ្យា» នៃ លីវីនីយ ជំពូក ២៦ ជាចំណុចកណ្តាលនៃប្រលងក្បាច់រៀនៗខ្លួន។ នៅក្នុងតារាងទាំងពីរ បន្ទាត់នៃ «បុរាណវិទ្យា» មានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នាជាមួយនឹងបន្ទាត់ទំនាយនៃ

«បុរាណវិទ្យា»។

បន្តថ្ងៃទី១៧នឹងការគាំទ្ររបស់នាងចំពោះការងារទាំងពីររបស់ហាហេតុក
នាងបានកត់ត្រាជាច្រើនដងថា យើងគួរបន្តបុរាណសាស្ត្រដែលបានបុរាណសាស្ត្រចាប់ពីឆ្នាំ
1840 ដល់ 1844 ហើយអ្នកបុរាណសាស្ត្រអាជ្ញាធរស្រុកគួរបន្តបន្ថែមព័ត៌មានស្តីពីរបៀប
ដែលពួកមីល័រីតបានផ្សព្វផ្សាយសារដល់ពួកគេហេនបុរាណសាស្ត្រ សុទ្ធជាបញ្ញត្តិថា
ពួកគេហេនបុរាណសាស្ត្រឆ្នាំ 1843។

មិនត្រឹមតែនាងគាំទ្រសារដល់គួរបន្តបុរាណសាស្ត្រនោះទេ ហើយផ្ទុកដំបូន្មាន
និងស្នាដៃរបស់ពួកគេបន្តបុរាណសាស្ត្រដូចគ្នាទាំងស្រុងដែលបានបុរាណសាស្ត្រនៅក្នុងបុរាណ
សាស្ត្រនោះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែនាងក៏បានផ្តល់អត្ថបទជាច្រើនផងដែរ
ដល់ក្នុងនោះនាងព្យាបាលថា
សារទាំងនោះនឹងគួររងការវាយបុរាណសាស្ត្រមួយបុរាណសាស្ត្ររបស់ស្នាដៃរបស់ពួកគេ។
នេះពេលនាងព្យាបាលអំពីការវាយបុរាណសាស្ត្រទាំងនោះ
នាងបានបញ្ជាក់មុតងហើយមុតងទៀតថា
ការពារសេចក្តីពិតទាំងនោះជាកិច្ចការរបស់អ្នកយាមរបស់ពួកគេ។

បើគំនូសតាងទាំងនោះមិនត្រឹមត្រូវ
នោះសារដល់ពួកគេក៏បានឱ្យដឹងយូរភាពក៏មិនត្រឹមត្រូវដែរ។ បើសារដល់ពួក Millerites
បានបុរាណសាស្ត្រចាប់ពីឆ្នាំ 1840 រហូតដល់ 1844 មិនត្រឹមត្រូវ
នោះការកំណត់អត្តសញ្ញាណមុតងហើយមុតងទៀតរបស់ Ellen White ថា សារ Millerite
គឺជាគ្រឹះ ក៏មិនត្រឹមត្រូវដែរ។ បើសារទាំងនោះមិនត្រឹមត្រូវ នោះបញ្ជាក់មុតងហើយមុតងទៀត
របស់នាងឱ្យបន្តគន្លឹះសេចក្តីពិតដល់ទាំងនោះមកបង្ហាញ
គឺជាដំបូន្មានមិនពិត។ បើសាររបស់ពួក Millerites
មិនកំណត់ឱ្យគ្រឹះទាំងឡាយដែលគួរបន្តបន្ថែមស្នាដៃ និងការពារពីការវាយបុរាណសាស្ត្ររបស់សាតាំងទេ
នោះដំបូន្មានទាំងនោះក៏ខុសឆ្គងផងដែរ។ ការឈានដល់សេចក្តីសន្និដ្ឋានថា
បញ្ហាទាំងអស់ទាំងនេះដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសាររបស់អលើយ៉ានបុរាណសាស្ត្រនោះ
គឺខុសឆ្គង នឹងបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា Ellen White គឺជាពុទ្ធិករក្នុងក្រុងកុលាយ។

អាជ្ញាធរស្រុកមីល័រីត
នេះតែងតែបង្កើននូវក្រុមសិក្សាសាស្ត្រស្តីពីពួកគេមុនពេលវិវឌ្ឍន៍របស់ពួកគេថា
ក្រុមជំនុំសំណល់នឹងមានពួកវិញ្ញាណនៃការពុទ្ធិករណ៍ ដល់គឺជាសក្ខីភាពរបស់ពួកគេយស្ទើរ
ប៉ុន្តែពិតប្រាកដណាស់ ពួកគេមិនប្រាប់ដល់អ្នកដល់ពួកគេក៏ពុំសូវដែរក្នុងរយៈពេលបីឆ្នាំឱ្យចូល
ជាសមាជិកក្រុមជំនុំនោះទេថា ពួកគេហេនបដិសេធទាំងស្រុងចំពោះការគាំទ្រ
និងការព្យាបាលរបស់ អលើយ៉ាន វ៉ែត ដល់ទាក់ទងនឹងសេចក្តីពិតជាមូលដ្ឋាន
និងបុរាណសាស្ត្រដើមដំបូងទាំងនោះ។
តើអត្ថបទខាងក្រោមនេះមានន័យដូចម្តេចចំពោះអ្នក?

«យើងគ្មានអ្វីគួរខ្លាចសម្រាប់អនាគតទេ
លើកលែងតែយើងនឹងក្លាយជាមនុស្សដែលពួកគេមិនចង់ឃើញ
និងសេចក្តីបង្កើនរបស់ទ្រង់ក្នុងបុរាណសាស្ត្រអតីតកាលរបស់យើង»។ Life
Sketches, 196.

នៅឆ្នាំ 1863 ចលនាមីល័រីយ៉ាត៍បានឈានដល់ការបញ្ចប់មួយ
ហើយបានចុះបញ្ជីជានិមិត្តរូបសុបិន្តជាមួយន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុ

ដល់នេះទើបញ្ចប់នឹងបង្កើតរូបនៃអំណាចសម្បត្តិចេញបាប ដល់តាមនិយមន័យរបស់ Ellen White គឺជាការរួមបញ្ចូលគុណវិបាកព្រះវិហារជាមួយរដ្ឋបាល។

«ក្នុងចលនាទាំងឡាយដែលកំពុងប្រព្រឹត្តទៅនេះនៅពេលនេះនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ដើម្បីបិទនាឲ្យស្ងប់បំផុត និងទំនៀមទម្លាប់នានារបស់ពួកជំនុំទទួលបានការគាំទ្រពីរដ្ឋបាល និយាយប្រកាសស្តីពីកំពុងដើរតាមជំហានរបស់ពួកហ្នាបនិយម។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះទេ ពួកគេកំពុងបើកទូរស័ព្ទសម្បត្តិចេញបាបទទួលបានឡើងវិញនូវអំណាចនិយមប្រកាសស្តីពី រដ្ឋបាលធម្មតាដែលនាងបានហៅបង់នៅពិភពលោក»។ The Great Controversy, 573.

ក្រោយមកគឺថា ការក្នុងបង្កើតរូបនៃអំណាចសម្បត្តិចេញបាបជាមួយរដ្ឋបាល ជាផ្នែកមួយនៃការចាត់តាំងសម្រាប់ការរៀបចំអង្គការ ក្នុងគុណមួយដែលយុវជននៃគាត់កំពុង ត្រូវបានកំណត់ចូលទៅក្នុងអាងឈាមដែលគេស្គាល់ថា សង្គមសិរីល នោះ ចលនារបស់ពួក Millerites បានឈានដល់ទីបញ្ចប់។ នៅឆ្នាំ 1863 ទាំងដោយអត្ថបទបោះពុម្ពផ្សាយ និងដោយការងារផ្ទាល់មាត់ ព្រះវិហារអាងទឹកស្រះថ្មីប្រាំពីរ បានបង្កើនទំនាយអំពីទាសភាព ដល់ដានីយ៍លើហៅថា សម្បត្តិចេញបាប។ នៅឆ្នាំ 1850 ព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំសក្ខីភាពរបស់ទ្រង់ឲ្យផ្ទេរវិស័យទីពីរនៃហៅហាគុក ហើយក៏តែម្យ៉ាងក៏បុរសដែលទ្រង់បានទប់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់បង់ទុកលើការងារឆ្នាំ 1843។ ការងារដែលត្រូវបានបង្កើតឲ្យផ្ទេរវិស័យនៅឆ្នាំ 1850 បានសម្រេចគោលបំណងរបស់វាយ៉ាងពេញលេញ ពីព្រោះ Ellen White បាននិយាយថា នាងបានឃើញ "that God was in the publication of the chart," ខណៈពេលដូចគ្នានោះក៏បានកំណត់ផងដែរថា ការងារឆ្នាំ 1850 ត្រូវបានសម្គាល់នៅក្នុងហៅហាគុក ជំពូក ២។

គោលបំណងនៃការងារឆ្នាំ 1850 គឺដូចគ្នានឹងការងារឆ្នាំ 1843។ វាត្រូវបានកំណត់ឲ្យជាឧបករណ៍ផ្សាយដំណឹងល្អ ដល់បុរសសម្រាប់បង្កើនការស្រាវជ្រាវរបស់ទេវតាទីបីដល់ពិភពលោកមួយដែលកំពុងស្ងប់។ នៅឆ្នាំ 1863 សារនោះត្រូវបានបោះបង់ចោល។ ដំណើរនៃការសាកល្បង ដល់ត្រូវបានកំណត់ជាគំរូដោយដំណើរនៃការសាកល្បងដែលបានចាប់ផ្តើមនូវសម្បត្តិចេញបាប បានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងទំនាយអំពីពេលវេលា ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណទិសកុការៈដែលត្រូវបានដាក់លើនូវខ្លឹមសារប្រាំបី នៃ ដានីយ៍លើ ៨ ហើយដំណើរនៃការសាកល្បងនោះបានបញ្ចប់ដោយទំនាយអំពីពេលវេលា ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណពួកពលបរិវារដែលត្រូវបានដាក់លើនូវខ្លឹមសារប្រាំបី នៃ ដានីយ៍លើ ៨។

ក្រោយមក ខ្ញុំបានប្រសិទ្ធផលមុនកំពុងនិយាយ ហើយប្រសិទ្ធផលមុនកំពុងនិយាយស្តីពីការស្នើសុំនូវការស្នើសុំនេះ ដល់កំពុងនិយាយថាៈ តើនិមិត្តអំពីយញ្ញបូជាប្រចាំថ្ងៃ និងអំពីលទ្ធផលដែលបណ្តាលឲ្យវិនាស នឹងមានរយៈពេលយូរប៉ុណ្ណា ដោយបុគ្គលទាំងទីបីសុទ្ធជា នឹងពួកពលទ័ពឲ្យត្រូវគេដោតក្រោមជើង? ហើយលោកបានមានបុរសសន្សំមកខ្ញុំថាៈ រហូតដល់ពីរពាន់បីរយថ្ងៃ; បន្ទាប់មកទីបីសុទ្ធជាត្រូវបានសម្អាតប្រសិទ្ធផលវិញ។ ដានីយ៍លើ 8:13, 14.

ដំណើរការនៃការសាកល្បងដល់ហានិភ័យផ្ទុកថ្នាំនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
មានសញ្ញាសម្គាល់នៃអាការៈ និងអ្នកប្រើប្រាស់
ការចាប់ផ្តើមនៃដំណើរការសាកល្បងនេះគឺជាព្យាបាលអំពើពលកម្មមួយ
ដែលតំណាងឱ្យទិសដៅនៃការសាកល្បងនេះ។
វាជាព្យាបាលមួយដែលហានិភ័យត្រូវបានកំណត់នៅពេលសម្រេច។
ដំណើរការនៃការសាកល្បងដល់ហានិភ័យបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1863
មានសញ្ញាសម្គាល់នៃអាការៈ និងអ្នកប្រើប្រាស់
ការបញ្ចប់នៃដំណើរការសាកល្បងនេះគឺជាព្យាបាលអំពើពលកម្មមួយ
ដែលតំណាងឱ្យពួកគេដែលស្របច្បាប់នៃការសាកល្បងនេះ។ វាជាព្យាបាលមួយដែលស្របច្បាប់
នឹងដើម្បីបង្កើនការសាកល្បងនេះ។
វាជាព្យាបាលអំពើពលកម្មមួយដែលស្របច្បាប់នៃការសាកល្បងនេះ។
ហើយនៅពេលវាស្របច្បាប់នឹងស្របច្បាប់ និងស្របច្បាប់ទុកមួយឡើយ វាស្របច្បាប់ក្នុងការសាកល្បងនេះ។

ហើយនេះជាការកាត់ទោស គឺថា ពន្ធនាគារមកក្នុងលោកីយ៍
ហើយមនុស្សសុទ្ធជាជនជាតិដើមជនជាតិ ពីព្រោះអំពើរបស់គេអាក្រក់។ យ៉ូហាន
3:19។

តើការវិវឌ្ឍន៍ដែលខ្ញុំមានបំណងនឹងបញ្ចប់អត្ថបទនេះដោយ
គឺជាអ្វីដែលខ្ញុំបានកត់សម្គាល់រួចមកហើយ។ តើព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈអលេន វ៉ែត
បានអនុម័តផ្ទាំងគំនូសឆ្នាំ 1843 និង 1850 ដើម្បីឬ?

«ខ្ញុំបានឃើញថា តារាងឆ្នាំ 1843 ស្របច្បាប់នឹងដោយព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់
ហើយថា វាមិនគួរស្របច្បាប់ឡើយ; ថា
លេខទាំងនេះគឺដូចដែលទ្រង់មានព្រះបំណងឱ្យវាជាដូចនេះ; ថា
ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់សូមឱ្យបានលឿន ហើយបានលាក់កំហុសមួយនៅក្នុងលេខខ្លះៗ
ដូចនេះគុំមានអ្នកណាអាចឃើញវាបានទេ
ដរាបណាព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ស្របច្បាប់នឹងស្របច្បាប់»។ Early Writings, 74.

«ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់សូមឱ្យបានលឿនការបោះពុម្ពផ្សាយផ្ទាំងគំនូសនេះដោយបង
Nichols។ ខ្ញុំបានឃើញថា
មានសេចក្តីទំនាយមួយអំពីផ្ទាំងគំនូសនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
ហើយបើផ្ទាំងគំនូសនេះស្របច្បាប់ប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់
បើវាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់មនុស្ស វាក៏គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អ្នកដទៃផងដែរ
ហើយបើមនុស្សគ្រប់គ្នាបានផ្ទាំងគំនូសមួយដែលគួរលើកតម្កល់បានជោគជ័យ
នេះអ្នកទាំងអស់គ្នាក៏គួរការដូចគ្នាដែរ»។ Manuscript Releases, number 13, 359;
1853.

តើព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈអលេន វ៉ែត
បានអនុម័តសារដែលពួកមីឡាយ៉ាបានប្រកាសក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844 ឬ?

«ព្រះជាម្ចាស់មិនបានប្រទានសារមួយដល់យើងទេ។
យើងស្របច្បាប់សារដែលនៅឆ្នាំ 1843 និង 1844
បាននាំយើងចេញពីក្រុមជំនុំផ្សេងៗទៀត»។ Review and Herald, January 19, 1905.

«ព្រះជាម្ចាស់បង្កគាប់ឲ្យយើងលះបង់ពលរណ៍
និងកម្ពុលាំងរបស់យើងចំពោះកិច្ចការបុរាណសម័យសាវ័ន្ទ្យដល់បុរាណជន
ដែលមានកម្មវិធីកិត្យបុរស និងសុភ័យទាំងឡាយក្នុងឆ្នាំ 1843 និង 1844»។ Manuscript
Release, Number 760.

«សាវ័ន្ទ្យដល់ដែលមានបុរាណចាប់ពីឆ្នាំ 1840-1844
ត្រូវតែត្រូវបានផ្ទេរឲ្យមានអំណាចយ៉ាងខ្លាំងនៃពលរណ៍
ពីព្រោះមានមនុស្សជាច្រើនដែលមានហត្ថលេខាបង់ទិសដល់របស់ខ្លួន។
សាវ័ន្ទ្យនេះត្រូវតែទៅដល់គ្រប់ពួកជំនុំទាំងអស់។»

«ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលថា៖ “គូនកែរបស់អូនករណ៍គ្មានពរហើយ
ពីព្រោះវាមិនយើងឡើយ; ហើយគូរចៀករបស់អូនករណ៍គ្មានពរដរាប ពីព្រោះវាព្យា
ដុបិត ខ្ញុំប្រាប់អូនករណ៍គ្មានជាប្រាកដថា ពួកហោរា និងមនុស្សសុចរិតជាច្រើនបានបំ
បង្កបុរាណចង់យើងស្រេចក្នុងទាំងនោះដែលអូនករណ៍គ្មានយើង តម្រូវបានយើងឲ្យ;
ហើយចង់ស្រេចក្នុងទាំងនោះដែលអូនករណ៍គ្មាន តម្រូវបានឲ្យ។” [Matthew 13:16,
17]។ គូនកែដែលមានយើងស្រេចក្នុងទាំងនោះ ដែលមានត្រូវយើងឲ្យនាំ 1843 និង
1844 មានពរហើយ។»

«ព្រះបន្ទូលនោះត្រូវបានប្រទានឲ្យហើយ។ ហើយមិនគួរមានការពន្យារពេលណាមួយក្នុ
ន្នការបុរាណព្រះបន្ទូលនោះឡើយវិញឡើយ
ពីព្រោះទិសមុខនៃមីយកាលកំពុងតែហែនសម្រេច;
កិច្ចការបញ្ចប់ត្រូវតែផ្ទេរឲ្យយើង។
កិច្ចការដ៏ធំមួយនឹងត្រូវបានផ្ទេរឲ្យក្នុងរយៈពេលខ្លី។ មិនយូរប៉ុន្មាន
សាមួយនឹងត្រូវបានប្រទានតាមការតែងតាំងរបស់ព្រះ
ដែលនឹងកើតឡើងទៅជាសំឡេងហៅយ៉ាងខ្លាំង។ រួចមក ដានីយ៍ដែល
នឹងឈរនៅក្នុងចំណីកែរបស់គាត់ ដើម្បីបិទសក្ខីកម្មរបស់គាត់»។ Manuscript
Releases, volume 21, 437.

«ស្រេចក្នុងពិតទាំងឡាយដែលយើងបានទទួលនៅក្នុងឆ្នាំ 1841, '42, '43, និង '44
ឥឡូវនេះត្រូវសិក្សា និងបុរាណ។ សារបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី
នឹងត្រូវបានបុរាណនៃពលរណ៍អនាគតដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង។
សាវ័ន្ទ្យនោះនឹងត្រូវបានផ្តល់ដោយការបុត្រជេញចិត្តយ៉ាងមុតមាំ
និងដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណ»។ Manuscript Releases, volume 15, 371.

«យើងយល់អំពីសភាពទន់ខុសដោយ និងភាពតូចតាចនៃកិច្ចការនាពេលបច្ចុប្បន្ន។
យើងមានបទពិសោធន៍មួយ។
ក្នុងការផ្ទេរកិច្ចការដែលព្រះមានប្រទានឲ្យយើង
យើងអាចបន្តទៅមុខដោយចិត្តទុកចិត្ត ដោយមានការធានាថា
ព្រះអង្គគឺជាម្ចាស់បុរាណភាពរបស់យើង។
ព្រះអង្គគឺជាគង់នៅជាមួយយើងក្នុងឆ្នាំ 1906
ដូចដែលព្រះអង្គបានគង់នៅជាមួយយើងក្នុងឆ្នាំ 1841, 1842, 1843, និង 1844»។
Loma Linda Messages, 156.

“អូនកែដែលឈរជាក្របដូរៀន និងជាអូនកែនាំនៅក្នុងសុចរិតរបស់យើង
ត្រូវតែមានស្រេចក្នុងច្បាប់ម្ចាស់
និងមានភាពគ្រឹមត្រូវក្នុងគោលការណ៍នៃសារបស់ទេវតាទីបី។

ព្រះទ្រង់ប្រាថ្នាឲ្យបុរាណសុត្តន្តប្រដាប់ទ្រង់ដឹងថា យើងមានសារនោះ៖
ដូចដែលទ្រង់បានប្រទានវាមកយើងនៅឆ្នាំ 1843 និង 1844។" General Conference
Bulletin, April 1, 1903.

«ការព្រមានមានមកដល់ហើយ៖ មិនគួរអនុញ្ញាតឲ្យអ្វីមួយណាចូលមក
ដល់នឹងវាខានដល់គ្រឹះនៃចេកុដ៏ជំនឿ
ដែលយើងបានសាងសង់តាំងពីពេលសារមានមកដល់ឆ្នាំ 1842, 1843, និង
1844។ ឧញ្ញៈបានស្ថិតនៅក្នុងសារនេះ ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក
ឧញ្ញៈបានឈរនៅចំពោះមុខពិភពលោក
ដោយសុមោះគ្រប់ចំពោះពន្លឺដែលព្រះបានប្រទានមកយើង។
យើងមិនមានបំណងដកដង្ហើមរបស់យើងចេញពីទីកន្លែងដែលគេបានដាក់វា
លើកន្លែងដែលយើងបានស្រវឹងរកព្រះអម្ចាស់រាល់ថ្ងៃ
ដោយការអធិស្ឋានយ៉ាងអស់ពីចិត្ត ស្រវឹងរកពន្លឺនោះឡើយ។ តើអ្នកគិតថា
ឧញ្ញៈអាចបោះបង់ពន្លឺដែលព្រះបានប្រទានឲ្យឧញ្ញៈបានឬ?
វានឹងគួរដូចជាថ្មដាច់ដាច់អស់កល្បជានិច្ច។
វាបានដឹកនាំឧញ្ញៈតាំងពីពេលដែលវាគួរបានប្រទានមក»។ Review and Herald, April 14,
1903.

តើព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈ Ellen White
បានព្រមានបុរាណសុត្តន្តប្រដាប់ទ្រង់ឲ្យការពារខ្លួនពីការវាយប្រហារ
ដល់នឹងបំផុសឲ្យសេចក្តីពិតនៃបុរាណសុត្តន្ត Millerite ដដែលៗ?

«សញ្ញាសម្គាល់ដ៏ធំៗនៃចេកុដ៏ពិត
ដែលបង្ហាញឲ្យយើងឃើញទិសដៅរបស់យើងក្នុងបុរាណសុត្តន្តព្រះយាករណ៍
គួរតែក្លាយទៅជាបុរាណសុត្តន្តយ៉ាងខ្លាំង កុំឲ្យវាគួរបានរំលឹកចំណេះ
ហើយគួរបានជំនួសដោយទ្រឹស្តីនានា ដែលនឹងនាំមកនូវការភាន់ច្រឡំ
ជាជាងពន្លឺពិតប្រាកដ»។ Selected Messages, book 2, 101, 102.

«ថ្ងៃនេះ សាតាំងកំពុងស្រវឹងរកឱកាស ដើម្បីបិទរំលឹកសញ្ញាសម្គាល់នៃចេកុដ៏ពិត—វិមាន
នៃពួកទាំងឡាយដែលគួរបានលើកឡើងតាមដងផ្លូវ;
ហើយយើងគួរការបទពិសោធន៍របស់អ្នកបម្រើការងារច្រើនទាំងឡាយ
ដែលបានសង់ផ្ទះរបស់ខ្លួនលើថ្មដីរឹងមាំ
ហើយដែលនៅទាំងក្នុងពាក្យរាយការណ៍អាក្រក់ ក៏ដូចជាពាក្យរាយការណ៍ល្អ
បានឈរមាំមួនជាប់ស្មោះគ្រប់ចំពោះសេចក្តីពិត»។ Gospel Workers, 104.

«ព្រះជាម្ចាស់មិនដែលទុកឲ្យពិភពលោកខ្វះមនុស្សដែលអាចវិនិច្ឆ័យរវាងសេចក្តីល្អ
អ និងសេចក្តីអាក្រក់ សេចក្តីសុចរិត និងអសុចរិតឡើយ។
ព្រះជាម្ចាស់មានមនុស្សដែលទ្រង់បានតែងតាំងឲ្យឈរនៅជួរមុខនៃមរក្សមី
ក្នុងគុកអាសន្ន។ នៅក្នុងវិបត្តិមួយ ទ្រង់នឹងលើកមនុស្សឡើង
ដូចដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសមួយបុរាណ។
យុវជននឹងគួរបានអញ្ជើញឲ្យជាប់ខ្លួនជាមួយអ្នកកាន់ទង្វើចាស់ៗ
ដើម្បីឲ្យពួកគេមានជីវិតមាំ
និងទទួលបានការបង្រៀនដោយបទពិសោធន៍របស់អ្នកស្មោះគ្រប់ទាំងនេះ
ដែលបានឆ្លងកាត់ជម្លោះជាច្រើនយ៉ាង ហើយចំពោះអ្នកទាំងនោះ
តាមរយៈសក្ខីភាពនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលជាញឹកញាប់
ដោយចង់អុលបង្ហាញផ្លូវត្រឹមត្រូវ និងថ្កុលទោសផ្លូវខុស។

នៅពេលគ្រោះថ្នាក់កើតឡើង
ដល់សាកលបងសេចក្តីជំនឿរបស់បុរាណសុត្តន្តជាមុន
កម្មករត្រូវតែរក្សាទាំងនេះត្រូវរៀបរាប់បទពិសោធន៍កាលពីអតីតកាល
ពេលដែលវិបត្តិដូចនេះមានកើតមានឡើង ពេលដែលសេចក្តីពិតត្រូវបានចោទសួរ
ពេលដែលគំនិតចម្លងកែ ដល់មិនមែនមកពីព្រះជាមុន ត្រូវបាននាំចូលមក»។

«បទពិសោធន៍របស់អ្នកបម្រើដែលមានវ័យចំណាស់ទាំងនោះ
ត្រូវការយ៉ាងចាំបាច់នៅពេលនេះ ដូចជាសាតាំងកំពុងតែឃើញគ្រប់ឱកាស
ដើម្បីបំផ្លិចបំផ្លាញសញ្ញាសម្គាល់បុរាណទាំងនោះគ្មានតម្លៃឡើយ —
គឺជាវិមានរំលោភដែលបានត្រូវលើកឡើងតាមផ្លូវនោះ»។ Review and Herald, November
19, 1903.

នៅឆ្នាំ 1863 ចលនាមីល្លីយ៉ាត៍បានបញ្ចប់ដោយការបដិសេធសេចក្តីពិតដ៏ប្លែកដ៏ល្អ
អំពីយ៉ា នៃបុរាណសុត្តន្តនោះ ត្រូវបានដឹកនាំឲ្យយល់។ ការសាកលបងចុងក្រោយរបស់វា
បានផ្តល់នូវការងារដ៏ធំទាំងពីរនៅក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូក 8
ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណការជាន់ឈ្មួញនៃសក្ការៈ និងពលបរិវារ។
ពន្យល់អំពីសក្ការៈត្រូវបានបំភ្លឺសម្រាប់នៃការសាកលបងទីមួយ
ក្នុងចំណោមការសាកលបងទាំងដប់
ហើយភាពងងឹតត្រូវបាននាំមកលើពលបរិវារនៃការសាកលបងចុងក្រោយ
ក្នុងចំណោមការសាកលបងទាំងដប់។

មានការមួយដែលច្បាស់លាស់គឺ៖ អ្នកអាជីវិទ្យាសាស្ត្រទីបង្អស់ប្រាំពីរទាំងឡាយ
ដែលឈរនៅក្រោមបង្គោលរបស់សាតាំង នឹងបោះបង់ជំនឿរបស់ខ្លួនជាមុនសិន
ចំពោះសេចក្តីពុំមាន និងសេចក្តីស្មើគ្នាបន្តទៅសេចក្តីដែលមាននៅក្នុង
ទីបន្ទាប់ទាំងឡាយនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ។

“ការហៅឲ្យមានការថ្វាយខ្លួនកាន់តែពេញលេញ និងការបម្រើដ៏បរិសុទ្ធជាមុន
កំពុងត្រូវបានប្រកាសឡើង ហើយនឹងបន្តត្រូវបានប្រកាសតទៅទៀត។
មនុស្សខ្មោចដែលឥឡូវនេះកំពុងបញ្ចេញយោបល់សំណូមពររបស់សាតាំង
នឹងរលាយបាត់ស្របតាមការស្នើសុំរបស់ខ្លួនវិញ។
មានអ្នកខ្លះដែលកាន់តែងងឹតខ្លាំងនៃការទុកចិត្ត
ប៉ុន្តែមិនយល់សេចក្តីពិតសម្រាប់សម័យនេះទេ។
សារនោះត្រូវតែត្រូវបានផ្តល់ដល់ពួកគេ។ បុរសនិប្រឹក្សាទទួលយកវា
ព្រះគ្រីស្ទនឹងទទួលពួកគេ។
ហើយនឹងផ្តល់ឲ្យពួកគេក្រលាយជាអ្នកក្រមការងារជាមួយទ្រង់។ ប៉ុន្តែ
បុរសនិប្រឹក្សាបេដិសេធមិនព្រមស្តាប់សារនោះទេ។
ពួកគេនឹងឈរនៅក្រោមទង់ខ្មៅរបស់មុចាស់អំណាចនៃសេចក្តីងងឹត។”

«ខ្ញុំត្រូវបានបង្គាប់ឲ្យនិយាយថា សេចក្តីពិតដ៏មានតម្លៃសម្រាប់សម័យនេះ
កំពុងបើកចំហឲ្យចិត្តគំនិតមនុស្សយល់ឃើញកាន់តែច្បាស់ឡើងៗ។
ក្នុងន័យពិសេស មនុស្សបុរស និងមនុស្សស្ត្រី ត្រូវបរិភោគសាច់របស់ព្រះគ្រីស្ទ
និងផឹកព្រះលាហិតរបស់ទ្រង់។ នឹងមានការអភិវឌ្ឍក្នុងការយល់ដឹង
ពីព្រះសេចក្តីពិតអាចពង្រីកបានជានិច្ច។
ព្រះអង្គគង់លើជាបុរាណដើម្បីទៅភាពនៃសេចក្តីពិត នឹងយាងមកក្នុងការប្រកបដោយ
ជិតស្និទ្ធកាន់តែខ្ពស់ឡើងជាមួយអស់អ្នកដែលបន្តស្វែងរកដើម្បីស្តាប់ទ្រង់។
កាលណាសុត្តន្តរបស់ព្រះទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ជានិច្ចដ៏ពិតស្មោះ ពួកគេនឹងដឹងថា

ការយាងចេញរបស់ទ្រង់ត្រូវបានគូររៀបចំទុកដូចជាពលេព្រឹក។
ពួកគេនឹងទទួលបានកម្ពស់ខាងវិញ្ញាណ
ដូចជារូបកាយទទួលបានកម្ពស់ខាងសាច់ឈាមនៅពេលបរិភោគអាហារ។»

«យើងមិនយល់ព្រះហឫទ័យនៃផែនការរបស់ព្រះអម្ចាស់ទាំងស្រុងទេ
ក្នុងការនាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែលចេញពីការជាប់ជាទាសករនៅអេស៊ីប
ហើយដឹកនាំពួកគេឆ្លងកាត់ទីរហោស្ថានចូលទៅកាន់ស្រុកកាណាន។»

«នៅពេលយើងប្រមូលការស៊ើបអង្កេតនៃភាពងាយស្រួលចេញពីដំណឹងល្អ
យើងនឹងមានការយល់យឺតយ៉ាវកាន់តែច្រើនអំពីរបបសាសន៍យូដា
ហើយមានការកំណត់សរសើរកាន់តែជ្រាលជ្រៅចំពោះសេចក្តីពិតដ៏សំខាន់របស់វា។
ការស្រង់រកសេចក្តីពិតរបស់យើងនៅតែមិនទាន់ពេញលេញនៅឡើយទេ។
យើងបានប្រមូលបានតែការស៊ើបអង្កេតនៃបុព្វបុរសប៉ុណ្ណោះ។
អ្នកដទៃមិនមែនជាអ្នកសិក្សាព្រះបន្ទូលជារៀងរាល់ថ្ងៃទេ
នឹងមិនអាចដោះស្រាយបញ្ហានានារបបសាសន៍យូដាបានទេ។ ពួកគេនឹងមិនយល់អំពី
សេចក្តីពិតដែលបានបង្កើនតាមរយៈកិច្ចបម្រើនៅក្នុងព្រះវិហារទេ។ ព្រះរាជកិច្ច
របស់ព្រះត្រូវបានរារាំងដោយការយល់ដឹងបែបលោកិយចំពោះផែនការដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។
ជីវិតអនាគតនឹងបើកសម្បែងនូវអត្ថបទនៃក្រឹត្យវិន័យទាំងឡាយដល់ព្រះគ្រីស្ទ
ដល់គ្រូបង្រៀននៅក្នុងសម័យពេល បានប្រទានដល់បុរាណសត្វរបស់ទ្រង់។» Spalding
and Magan, 305, 306.

យើងនឹងបន្តការពិចារណារបស់យើងអំពីនិមិត្តសញ្ញារបស់អេស៊ីបទាំងនឹងឆ្លុះ
1863 នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។